

Nobiles, Clarissimi, & Amplissimi Viri,

PROCONSUL
CONSVLES INCLYTE SENATVS
VRBIS LEOPOLIENSIS,
Domini, & Patroni mei colendissimi.

Lium deberi existimo, disertissimū ore & calamo Encomiasten; qui Vestram, Clarissima Metropolis Russiæ Lumina, gloriæ amplitudinem, admirabili viuida eloquentiæ Suadâ, ad immortalitatem posteris commendaret; non me, cui nec ingenium, tanto oneri par, nec ad magnitudinem nominis Vestri assurgēs, eloquentiæ dignitas est concessa. Si etenim Sapientiam apud Vos suspicio, perfecta lumen Sapientiæ inspicio; si Sacram, ciuilemque Themidem inquirō, antiquitūs Vobis, innatam veterum chyrographis consignari inuenio; si incontaminatæ admiror vigorem fidei, hunc quoque in Vobis stupendum quorumuis hominum proclamant iudicia. Quare dum Vos tam præclaris sentiam ornatos animi dotibus, meum vernantis, ac exilis ingenii partum, Vestris dedicare non audeam amplissimis nominibus, nisi existimarem Vos innatum meum erga Patriam considerando amorem, gratio à me, contestata Affectuum meorum Symbola, recepturos animo. Meum verò erit, rumpere pectus in officia; ut Vos inuidendos inconcussa fidei Propugnatores, Sapientiæque ostendam Cultores. Ac imprimis, cui Vos inuidendos dicam? Leonine aureâ cincto Coronâ, cuius fideles Conservatores exististis? Bellatorinè Sarmatico, qui Vestram inclytam Urbem, pro benigna agnoscit Parente? Inuictissimone IOANNI CASIMIRO, Regni huius Potentissimo Principi, cui à prædicta Vrbe inuiolatas reddidistis clauēs? minimè. Dignos enim Ciues, ob id ipsum nunquam intermoriturâ iudico famâ, quod non priuati commodi; sed publicæ utilitatis causâ, vitam in Regno florentem viuitis. Obstupecet certe admiratione bærens Cosaco-

rum multitudo, quod irritorum votorum suorum desideriis, minime petita fuerit. Exardescet ira, vel potius exarsit, tristem referens faciem, à Ciuitate Vestra immanissimus Moschorum Tyrannus, qui iudicii, quantumuis barbari perpendebat lance Vobis, ad resistendum suis copiis, non defuisse consilia. Verumenimvero cum Vos ostendo fideles, metiatur hinc Orbis Sarmatici iudicium, & quod voce publicà iam olim asseruit, sentiat Vos, sagata, & rogata Sapientia esse Alumnos. Gloriabatur quondam, doctrinæ famâ insignis Athenarum Vrbs, omnium scientiarum contemplationi deditis Viris; gloriatur Vester Roxolanicus Leo, consummata doctrina, & ad prisce cui gloriam deducta, Laureatis Cultoribus. Illa magnitudine consilii, atq; ingenii excellenti Themistocle, auctoritate grauissimo Theophrasto; gloriatur Vester Leo, Sapientissimo, & velut rediuiua Æsculapio ANCZEWSKI; eruditissimo, & veluti altero Archimede ALEMBEK; doctissimo, & humanissimo KRAVZ; acuto Poeta, nervosa Oratore, Subtili Philosopho, & grauissimo Historico KYSZEWIC; in rebus iudicandis præstantissimo, ac in studio Medicina felicitissimo LOZEFOWICZ; Iuris cognitione, & de xteritate agendi Spectatissimo KOCZANKOWIC. Felix fuit apud Græcos ille, magnæ auctoritatis Demosthenes, qui Atheniensium grauissimæ negotia laudabiliter promouebat; felices illi Populi, qui Poetarum principem Homerum, tanquàm Numen quoddam sibi adesse censebant, Colophonii Ciuem suum esse dicebant, Chii vindicabant, Salaminii repetebant, Smyrnei autem suum esse confirmabant. Non infelix Vester Leo, multiplicis eruditionis peritissimo ZIMOROWICZ; eximio iuris, & legum Arbitro ZALENSKI; bonum publicum strenuè promouenti ALTIMIER; maximo Astrææ alumno KRAL; prudentiâ singulari in augendis Vrbs commodis, Spectato KOZLOWSKI; deniq; Auitarum, & Paternarum virtutum studiosissimo VBALDINI. Quanquam & permulta alia sunt, quæ me necessario ad dicendum stimulant; sed illa, ne in nouum dicendi assurgam modum, silentio inuoluam. Narret Princeps Polonæ Historiæ, Martinus Cromerus, qualisnam sit Vobis innatus in DEVM cultus; manifestis clariq; indiiciis, Aliorum proclament characteres, in DEIPARAM VIRGINEM MARIAM, sine macula Conceptam, singularem pietatem Vestram. Ego interim impolita dictioni meæ imponens coronidem, illam absens humiliter rogo (quam non adulanti, sed veritatis resseram exposulanti, luci publicæ mandauit calamo) benigno Vestro recipite vultu.

DANIEL CASTELLI,
Primæ Laureæ Candid.

CÆLORVM CLARISSIMO SYDERI, TERRARVM
LECTISSIMO FLORI, LITERATORVM EXIMIO PATRONO,

D: JOANNI CANTIO

VOTIVVM MELOS

IOANNES CANTIVS.

Anagr: Jo Sancte annuis!

O! num renuis, ferre tremmentibus
Dextram? qui niuei symbola pectoris
Pandunt; dantq; tibi vota perennibus
Laudum iuncta modis: an sacer annuis,

O Craci jubar, & Thespiadum chori,

CANTI, delicia veraq; gaudia,

Te nunc Pindus amat, teq; colit pium

Vulgus Sicelidum, laurus Apollinis:

Nunc se tota vouet: cum Tibi debitum

Vestigal tenero pectore concinit,

Audi, quid renuis? Diua potens tibi

Pangit dulce melos: Tu pede concito

Adsis præsidium grande Quiritibus,

Storæ, tum Craciæ pars bona Palladis:

Omnis iam populus se tibi dedicat.:

Omnes in gremio peruigilant tuo.

Te nunc belligeræ regna Polonia:

Norunt, grandiloquum Sceptra Sophum quoq;

A 3.

Et lau-

Et laurus nitidis frondibus inclytæ;
Quæis, Princeps, faueas, & precor, annue.
Quid quid nostrâ chelys ludere nititur,
Hoc in perpetuam cedat adorem
Laudum, atque tuis nominibus sacrum.

CLARISSIMIS, & EXCELLENTISSIMIS DOMINIS,
Clarissimo, & Admodum Reuerendo Domino,
M. SIMONI STANISLAO MAKOWSKI,
Collegæ Maiori, Artisticæ Facultatis DECANO, Canonico ad
S. Annam, Concionatori Solennitatum in Eccl : Cath : Crac.

Excellentissimo, & Admodum Reuerendo Domino,
M. STANISLAO SLACHETKA, Collegæ Maiori,
Tyliciano Eloquentiæ Professori, ad S. Annam Canonico,

Excellentissimo ac Doctissimo Domino,
M. FRANCISCO PRZEWOSKI, Collegæ Minori,
Cursûs Vladislauiani Professori.

LEM: Grati pectoris Symbolum.

Q Vos viros, aut quos celebrâre, Musa,
Pergis Heroes, renuante quercu,
Aspicias? quorum caput ipse Phæbus
Fronde coronat.

Quos per effusas Simeontis undas,
Vel cauas valles, scopulosq; Pindi
Vel per excelsas Heliconis arces,
Laude secutus.

Efficit latè spatium, adequans
Fulminum lapsus, celereq; ventos
Præterit, sursumq; agitata scandit
Gloria celos.

Quid

Quid prius dicam numero tuorum
Cinctus actorum, celebriq; famâ,
Docte MAKOWSKI? tua vincit ipsum
Suada Periclem.

Vincit & Stoa nimitum probata,
Publico virtus toties theatro,
Nixa sacrato Charitum Cosburno,
Carag; Phæbo.

Ad tuos verò, quid agam perennes
Gloriæ cursus, diadema nostræ,
Et iubar Musæ nitidum, SLACHETKA,
Gemma Minervæ?

Audiunt septem iuga Te Trionis,
Et Tuas passim resonante laudes,
Concinunt buxo iaculando cellam
Æthere famam.

Nostra PRZEWOSKI neq; Te Camena
Linet indictum, merito laboris
Pramio dignum, super ipsa linguis
Astra ferendes.

Te vigil castis Iouis ales ulnis
Efferes, clarog; dabit Trioni
Proprium, & docta regimen Minervæ
Mittet in auum.

Sic coronatos Cynosura fronde
Per triumphati veheb astra cali,
Et per auratum iubar, & supernas
Palladis arces.

Ibitis nostris nec inanè plectris
Sapè donati, mea Musa Vobis,
Accinet buxo, meritumq; soluet
Chorda tributum.

Ad

Ad Excellentissimum, & Admodum Reuerendum Dominum
PROMOTOREM,
STANISLAVM SLACHETKA, Collegam Maïorem
Regium in Academia Cracouiensi, & Eloquentiæ Tylicianum
Professorem, Canonicum ad S. Annam.

Nunc iam læta dies venit
Vobis, ô Socij sparsa resumite
Docto tempora puluere !
Splendent Thespiacis omnia laureis,
Nostriq; ardet honoribus
Orbis : dum celebris Nestor in exedra,
Attentis iacit auribus
Facundum melos, & conspicuus Mirrâ
Nostro vertice laureas
Ponit: pro meritis digna laboribus
Pandens dona sodalibus,
Vos heu ! qui roseam fertis honoribus
Frontem, cinctaq; tempora
Nunc accurrite, nunc vocibus inclytis,
Famam tollite in æthera.
SLACHETKA, eximius, germen amabile
Cætus Castalidum pii,
Ibis per Superum (fax radians Sophum)
Sedes, & nitidum caput
Condes astriferis nubibus impiger.
Te claro vehet essedo,
Auratâ Phaeton conspicuus rotâ.
Te Laurus, Cynosura Te,
Et Cyrrhæa chelys, Phæbus Apollo Te
Curru ducet Achaico,
Laudatumq; polis ponet Olympicis.

Illustri

Illustri, & Venerabili Domino,
I. V. D. ALBERTO BARDZINSKI,
Primæ Laureæ Candidato,

Symbolum affectûs fallere nescij. • Nihil carius est integritate amici.

Iuxta senten. Multorum.

Poëta offert.

LEMMA; Candore, & scientiâ nobilis es.

Non tam Roma potens, Ciuibus e suis;
Nec fidus Pylades, dum statuit mori
Pro suaui socio, pectore nobili,
Affectus niueos fuit

Expertus socij: nec Darius parem
Agnosceus animum, cordaq; Zopyri,
Quem gazas voluit, vincere Persicas,
Et plus censuit omnibus.

Vt quàm conspicuus floret amor mei
In te: dum probitas insidet integra
Menti, candor adest, ingenium sagax,
Insignisq; modestia.

Et claras patulis haurio sensibus
Voces, quòd superas Cecropidem Sophum,
Incumbens studijs, mentis acumine
Splendes indole nobili.

Fundis dulcisoni mella Demosthenis,
Et plectro Cytharam tangis eburneo,
Iunctus perpetui fadere vinculi,
Vitam ducis Oresteam.

Quem non diuitiæ, copia maxima
Auri non peperit, dulcia munera
Non iunxere mihi, pro socio ingenij

BARDZINSKI; sed amor tui.

Ergò magnanimi pectoris indole

Crescas stirpe tuâ dignus, & inelyti

Immortale decus sanguinis, altiûs

Doctâ prouche Laureâ.

II. V.D. THOMÆ PODREMBSKI,

SS. Sepulchri Christi Custodum Canonico Regulari Professo

Conuentûs MIECHOVIENSIS.

Symbolum Affectûs probati. Aurum in ardenti camino, est signum veri, & cer-

ti affectûs.

LEM.

Vt fulvum spectatur in ignibus aurum.

Candore probatur auri.

Ouid.

JNter cohortes, care sodalium,

Candore clarus, nunc ades aureo;

Cyrrea discurrens per arua,

Per juga, perq; roseta Pindi.

Auri probatus moribus optimis

Fulgure celsi clarior ingenii,

Spargis nitores, ac subinde

Vertice deproperas in astra.

Mereris auro per similem tuo.

PODREMBSKI amorem, fidus in omnibus,

Pridemq; cognitus sodalis,

Et Phrygium superans Achatem.

Ausu Iasonis, velleris aurei

Scimus periclum vix superabile;

In te sed expertus videtur,

Nulla subire pericla candor.

Stultè petito Mygdonius Mydas

Auro, vocatus stultior omnibus.

Te reddit at beatiorem.

Gaza Crucis, tibi major auro:

Hâc tu beatus, laurigeræ decus

Summas coronæ; quæ pretiosius

Auri

Auri metallis æstimatur;
Aurea sisque tuis corona.

III. V.D. BARTHOLOMÆO MAKOWSKI,

Symbolum Affectûs puri, & candidi. Speculum est teste Plutarcho, cuius candoris puritas intemeratæ fidei Symbolum est.

LEM. Speculo nitidior.

Lympidas quando specularur undas
Fortè narcissus; specie nitentis
Vritus formæ, rapiturq; in orcum
Captus amore.

Tunc rigescens male risit Echo,
Irritâ passim, sonuere sylvæ
Voce narcissum, steteruntq; mæsto
Ore Camenæ.

Cum tibi raptum specularur intro
Cordis arcanum; video, probog;
Aureis lymphis, speculog; casto
Purius omni.

Attici clarus fluor ille fontis,
Lacte manantem stupet ore suadam;
Et negat certas tibi, Phæbe noxas,
Pectus eburnum.

Ergò delapsus in penetrabile cordis
More narcissi; specie cadentis
Haud piget formam tibi ferre capti
Fonte puelli.

Laureæ morum, speculumq; cordis,
Esto MAKOWSKI, temerata nunquam
Colligent in te, referentq; multas
Signa Corymbis.

V. V. D. A D R I A N O K R O B S K I,

Symbolum Affectûs perpetui. Annulus Platonis. Intelligebatur autem, insusus ille à prima Causa rebus omnibus amor, qui à Deo in intelligentias, ab his in calos, ab istis in res omnes descendit: atq; sic de una re, in aliam transiens, circulum efficere videbatur.

LEM. Dignus es tali.

A T te, quod decuit, Clio tulit mea,
 Clarum gemmiferi munus, vt annuli
 Ferres iudicio grande Platonico:
 In quo fula latet vera scientia,
 Virtutum solido nexa ligamine:
 In quo occultus amor, grataq; promicat
 Vis mentis, trahit & corda sodalium,
 Arcanosq; fouet pectore eburneo
 Ignes: tunc socijs crescit amor tuis
 KROBSKI, cor, amor, & deliciae meae.
 Isto grande tenes omen in annulo;
 Quo non vlla time toxica, perfidus
 Vt quondam Annibal, hoc munere condita.
 Magno qui potior munere singulis,
 Ibis perpetuo nobilis annulo:
 Quem non exuperet fama Polycratis.
 Laudato celebris munere, vt annulus
 Ibis perpetuo tramite gloriæ,
 Tractus Nestoreos ille feret dies.
 Ibunt & speciosæ, astra per inclyta
 Virtutes. tibi sit talis hic annulus.

VI. V. D. A D R I A N O R O C H O W I C Z.

Symbolum animi pacati. Virga Mercurij. Est Symbolum concordia, quæ inter viros bonos, & se mutuo prosequentes amore, maxime intenditur.

LEM.

LEM: Dissociata locis concordia pace ligauit

Pectora.

Ouid. lib. 1. Meta.

Facunde nostris Marusii nepos
Atlantis adsis, carminibus diu

Quæsite, ROCHOWIC; Heliq;

Cæropio nimum canende.

Quem virga magni condecorat Viri,

Mercedis opem dotibus innuens

Gratum notanda te corusco

Symbola respiciunt metallo.

Vis illa certe mentis amabilis,

Pacata miti dona iubet dare;

Doctæq; munus poscit artis,

Postibus astriferis locandum.

In te resurgens alma quies stetit,

Quotidianis acta laboribus,

Effecit immortale nostris,

Atq; lubens penetrare Musis.

Huc fixit arcem Suada potentior,

Huc Stoa sedem iecit amabilem,

Hic pace virtutes perennant,

Continuum retinentq; nexum.

O te beatam Cyllenæ Deæ

Curam ! & Mineræ consilium meæ;

Cui mente pacatâ nunc datum est,

Pacificis placuisse Musis.

VII. V. D. JOANNI PATOCKI,

Symbolum Affectûs mutui. Manus manum lauans, Est signum mu-
tui amoris, Sene. Hinc Pythag: apud Plutarchum, si quando per iram ad
maledicta proripuissent, ante Solis occasum de xtris mutuò da-
tis, in gratiam redibant.

LEM.

LEM. Vt præstem Pyladem, aliquis mihi præstet Orestem.

Mart. Epigr. lib. 6. in Senecam.

JRritis frustra Polypheme cælos
Vocibus reples, viridem secutus
Nerein, telo vehementis acri
Ictus amoris.

Mutuos poscit bona mens amores,
Nec prius cordis ligat ipsa, nexus
Antequam planè similes probatis

Moribus extent.

Docte PATO c κ ι, mea poscit istud
Musa, quæ castis decorata semper
Moribus certo atq; pari datura est

Symbola amico.

Vis tibi præstem Pyladen Oresti,
Alter illorum fieri vicissim
Fortè debebis, redameris vnde

Corde tenaci.

Inde virtutum specimen tuarum,
Totq; splendoris monumenta docti,
Et tuus candor, sibi jurè nostrum

Poscit amorem.

Sæculis ergò superande nullis
Ibis; & fausto numerans lapillo
Tempora, & lauru meritâ decorus,

Æthera scandes.

VIII. V.D. P E T R O K A M I N S K I,

Ciui, & Chyrurgo Cracouiensi.

Symbolum Affectûs Sinceri. Socratis est, qui solitus erat dicere, pretiosiore nullam sincero, bonoq; amico possessionem esse.

LEM.

L.E.M. Vigebit tui nominis memoria.

Et tuas quid me celebrare laudes
Cogis? ac frustra digitos fatigas,
Mente non ficta mea Musa tradet
Posteritati.

Summa te virtus tua quò locabit?

Indoles quò non generosa calcar

Addet? & pennas quibus altiore

Possis honorem

Assequi? quidquid specularis, omne

Soluis, & scite genio profundo

Explicas semper, simul atq; doctâ

Disseris arte.

Doctâ florebit Peripatus in te,

Atq; naturæ tibi per recessus

Pandet arcanum, decus erudito

Culmine Stoe.

Ergò nunc latus mea quò Minerua;

Docte KAMINSKI, tibi reddit à me,

Candido summas, animoq; grato

Symbolon istud.

Sis decus nostræ, columenq; firmum

Craciæ; fies iubar & Palæstræ.

O mei dulcis, potior metallo

Portio cordis?

IX. V.D. SIMONI WŁOSINSKI,

Symbolum Affectûs manifesti. Pythagoræ atq; Ægyptij inter Hiero-
glyphica, Sol erat rei manifesta Symbolum: quòd ab omnibus conspiciatur,
oriturq; bonis, & malis. Quidio teste.

L.E.M. Candore notabilis es.

Nec

NEcte WŁOSINSKI, mea Musa filere valebit,
 Cui casto niueus candor ab ore micat.
 Pectore Tymbræus totum conclusit in vno,
 Quidquid amicitia sparsit in orbe suo.
 Est in te Phæbus: Phæbus te fecit amicum,
 Phæbus amicitia Symbolon ipse tuæ.
 Nil nisi doctricanum spiras, nisi pectore Phæbum
 Fers, & Sole tuo, solus amicus ades.
 Nam non sic patulo, Sol Cynthius ardet in orbe;
 Quàm fraterno ardet pectus amore tuum.
 Ipse nitet tenebris candore notabilis ipso,
 Notusque est nobis candor ybique tuus.
 Solus in orbe facit radiantia lumina Phæbus;
 Solus ades cordi lucidus ipse meo.
 Nunc propera, Laurusque meas accende tuarum
 Lumine virtutum: sic mihi Phæbus eris.
 Sic Phæbus pulchro focijs candore nitesces:
 Sic mihi, sic Musis, nobile lumen eris.

X. V.D. ANDRÆ BRZEZINSKI,
Symbolum Affectus ambientis amicitiam. Trypus Apollinis offertur, qui suâ commendatione apud Poetas clarus est.

L E M. Hinc prodeunt cuncta.

Docte BRZEZINSKI, cui celsa struxit
 Dona Tymbræus, Dryadesq; frontem
 Flore cinxerunt; Heliconq; lymphâ
 Labra rigauit.

Iure succumbit tibi destinatum

Cynthij munus, bona qui Minerue

Pars es, & nunquam moritura nostræ

Gloria Laurus.

Cuius

Cuius è culto resonant Camene
Ore ; Phœbeis agitata donis
Cuncta prorumpunt, hilarantq; vatum
Corda potentum.

Seu placet celsis dare verba Rostris,
Seu Sophum arcanos referare sensus,
Seu placet vati recreare fessas
Carmina mentes.

Prodeunt magni stimulante vatis
Spiritu dotes : referasq; cuncta
Ore facundo, axagitatus almi

Nomine Phœbi.

Ergò sacrato Charitum Cothurno
Cinctus, incedas per amena catūs
Delphici felix ; ut inaugurato

Flamine vates.

XI. V.D. SEBASTIANO MAICHROWICZ,

Symbolum veræ amicitiae. Apud veteres Ethnicos, & in Sacris literis, Panis amicitiae Symbolum erat. Sed & Macedones fœdera pane sancire solebant : quòd iuxta Catonem mensa sit procreatrix amicorum ; iuxta illud Pythagoræ. Panem ne frangas.

LEM. Hic ad aras.

Versuta norunt hoc bene pectora
Veros opimis fingere poculis
Inuicem amicos : vnde lautis
Sæpè qucant cyathis beari,
Casura tales iungit amoribus,
Haud æterna gratia : sed mei
Amoris in te signa, mensis,
Nec cyathis, dapibusuè parta.

Fors eruditam non bene iunxeris
Frontem, impudicis fraude Sinonibus,
Musis dicata mens fugauit
Barbariem, vapidos & astus.
Fraudare nescit vera scientia
Mentes serenas; sola sophismata
Cognosse docta: hinc & fugaces
Pectore amicitias retusit.
Tu nunc ad aras qui modo verior,
Adstas amicus fidus, Apollinis
Lauri coronatus, MAICHROWIC,
Viue meis, memorande chordis.

XII. V.D. MARTINO CHYBICKI,

Symbolum Affectus unanimitatis. Ramus ramo insertus, significat animi unionem. Hinc Virg. scripsit

LEM. Crescent illi crescetis amores.

Non est, crede mihi, perennis ille,
Docte CHYBICKI,

Votorum vigor inter arctiori

Fœdere nexos,

Qui strictâ caret unione cordis,

Atq; perenni.

Nullos Euripulus dedisset unquam,

Nisus amores;

Nullus Tyndariden amasset ipsum

Castora Pollux;

Arbissent nisi mutuis vicissim

Ignibus ambo.

Ex de te mihi purus ominatur

Pectore candor.

Inst.

Insignes animi sagacis ausus,

Ingenij.

Morus conspicuus fidelis omen,

Accipe cordis.

Crescent, crede mihi, virente lauru,

Pectoris ignes,

Quæis cretis, tibi crescet erudite

Gloria Musæ.

XIII. V.D. BALTHASARO TVMLINSKI.

*Symbolum Affectûs constantis. Inclusus ulmus viri inherens: Alciato
videretur constantiæ indicium, quod arescenti etiam illi ut viridi vitis ad-
hærescere soleat: Hinc Ouid:*

Ulmus amat vitem, vitis non deserit ulmum.

LEM: Sic & tu Musis.

TE poni voluit quoq̃;

Hic sincerus amor, Palladis inclytæ,

TVMLINSKI, eximium decus.

Quem non laxa dies, nec tener annus a

Musarum nitido choro,

Seiunxit, focius verus Apollinis;

Et pars Aoniæ Dææ es.

Creuisti stabili pectore deditus

Claro Pieridum choro.

Hinc sentire licet quantus ades Tux

Splendor Palladi; quantaq̃;

Dictæ Charitum gloria Laureæ.

Ulmo qui semel artium

Herens continuò, vitis es optima,

Et fructus tener arboris.

En quàm frugiferæ cultus amabili

Frondes flore Scientiæ.
En quàm Nestorei fundit ab arbore
Fructus eloquij, & Sophûm :
En quàm dulciloqua surgis in exedra,
Horti palmes vt Attici.
Quem cum laude manent florida sæcula.

PETRVS KAMINSKI,

Ciuis Cracouiensis,

IV. V.D. DANIELI CASTELLI,

*Symbolum Affectûs reciproci contestatur. Mos apud Lacedæmonios
erat, indolem adolescentum amore prosequi, potissimum autem eorum,
qui ad literas nati fuere.*

L. m.: Sis dulce tuæ Patriæ decus.

VRbis *Augustæ* generosa proles,
Dotibus claris animi coruscans,
Tu feres laudem, tua fama vincet
Rostra Periclis.

Dum per occultam latebram Stagyræ
Festinans curris; vel ab ore fundis
Tullii nectar, Cytharamue docto
Pollice pulsas.

Digna te pridem decuit corona:
Quam refers Alma gremio Parentis
Symbolis ornans, sociata tecum
Tempora nostra.

Roxiæ genti nimium canende
Docte CASTELLI, cumulando dona
Prosperâ dextrâ, viridig, lauru
Cinge capillos.

Allicis quò te tua summa virtus.

I. tibi natura parens benigna

Submi-

Subministravit docilis profundum

Mentis acumen.

In decus cara Patriæ futurum,

Omnibus gratum, columnen perenna,

Floridum curret mea Musa lustrum

Nestoris optat.

IV. ADRIANI ROCHOWICZ,
V. D. DANIELI CASTELLI

Canit

CLIO.

Seu

DIGNA MERITORVM GLORIA

*Quibus virtutes in pretio sunt, ij perueniunt ad illustrem viam;
nobilitat autem suum quenquam opus. Demosth.*

Phæbea versu pignora candido,

Pubemq; doctam Palladis inclytæ,

Amore mentis profecutus,

Ipse Tui, Pelicane, amoris.

Quid nonnè solus, tot socijs ferens

Evisceratus viscera, debito

Cultu carebis, atq; amore?

O Daniel peramande cunctis!

Innata virtus nos Tibi iunxerat,

Quæ nunc reuincit tempora laureis,

Interq; Prolem laureatam,

Dat, similem teneas honorem.

Morum decus Te cingit, & inclyta,

Tuâ recumbit mente modestia;

Exercet actus cultiores

Integritas, animiq; candor.

Amor

Amor disertis Te tenet eloquiis,
Doctosq; fundis mellifluæ fauos
Suadæ, Demosthenisq; nectar
Ore Tuo maduisse scimus.
Facundus in Te tum Cicero suam
Stuperet artem, non sine plausibus
Virorum ad ora cum stupendus,
Ambrosiam referendo promas.
Quid si Maronis Pierium decus,
Et melle carmen suavius Attico.
Videmus? en Tu iam reclinis
Castalidum residens sub ymbra,
Dulci sonori carminis alite,
Ipasq; mollis cum Berecynthio
Iras Leonum sauiore;
Meonio propiorq; Homero,
Pulsans eburno pectine barbiton,
Et æternæ nomina gloriæ
Pubis Polonæ dedicando
Perpetuas Tibi fers corollas.
Amore tot cum Palladis aureas
Complexus adsis pectore Gratias,
O docte CASTELLI! virorum
Delicium fieri mereris.

IN STEMMA
ALMÆ VNIVERSITATIS
CRACOVIENSIS.

Alma Parens, magni quondam Jagelonis Alumna,
Sarmatiæ Sceptri gloria prima manens.
Quid Tua, quid tenui decantem encomia plectro,
Clarum cum teneas nomen in orbe tuum.
Unica sis magni Lechiæ quod filia Regis,
Regius ecce Tibi tempora cingit honor.
At sapiens animos cum sic moderere Virorum,
Ornent Sceptra manus, & diadema caput.

Hyacinthus Gutteter Dobrodzieyſki
Stud. Acad. Crac.

SVB FELICISSIMIS AVSPICIIS
MAGNIFICI. PERILLVSTRIS.
ET ADMODVM REVERENDI DOMINI

ANDREÆ KVCHARSKI

SS: THEOL: DOCTORIS ET PROFESSORIS,
ECCLESIAE CATHEDRALIS CRACOVENSIS CANONICO,
Collegiatæ SS. Omnium Præposito,

ALMÆ ACADEMIÆ CRACOVENSIS
GENERALIS RECTORIS
VIGILANTISSIMI.

